

Szt. Péter és utódainak elsősege

for. Archiwum MSI

Jézus Krisztus minden embert megváltott, ezáltal a bűnösökkel egyesülve életüket megmenteni és megszentelni vágyik. Ezért alapította a Szentlélek erejével az Egyház közösségét, melyben és mely által folytatja a megváltás művét (Kol 1,24-27).

Az Egyház különleges közösség, melyet Jézus egy szőlőbokorhoz hasonlított: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.” (Jn 15,5). Másutt e közösséget Krisztus Testének nevezük, melynek Krisztus a feje. (Kol 1,18; 1Kor 12,27): „Nem tudjátok, hogy testetek Krisztus tagja?” (1Kor 6,15); „Mert ahogy egy testben több tagunk van, s minden tagnak más a szerepe, sokan egy test vagyunk Krisztusban, egyenként azonban tagjai vagyunk egymásnak” (Róm 12, 4-5).

Jézus Krisztus az Egyház közösségének teremtője és feje, az Egyház pedig Krisztus Titokzatos Teste. „A fő tartja és fogja össze az egész testet inakkal és izmokkal, s Isten szerint való növekedéséről is ő gondoskodik.” (Kol 2,19). Az Egyház tagjai pedig a Szentlélekben egyesülnek. Ez Krisztus egyetlen Egyháza, „melyet a Megváltó feltámadása

for. Archiwum MSI

után Péterre bízott” (vö. Jn 21,17), arra utasítva őt és a többi apostolt, hogy kereszteljen és tanítson (vö. Mt 28,18), és melyet Ő az igazság oszlopa és biztos alapjaira helyezett (1Tim 3,15). A Krisztus által alapított Egyházat Péter utódja és a vele közösségben lévő püspökök irányítják.” (Vat. Zsin. II, Lumen gentium, 8).

Ebben az élő szervezetben minden embernek egyedi és különleges feladata van, miként volt a Jézus által kiválasztotta 12 apostolnak. Nekik adta át a lelkipásztorság kegyelmét, és arra utasította őket, hogy Péter irányításával vezessék az Egyházat, szolgáltsák ki a szentségeket és hirdessék az Örömhírt. Így állapította meg Jézus az egyházi hierarchiát.

Jézus Péter apostolnak adta a legnagyobb papi hatalmat: „mondom neked: Péter vagy, azaz köszikla, én erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. Neked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötysz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Mt 16, 18-19).

Jézus, ezzel Simonnak új nevet adva különleges karizmával és hatalommal ruházta őt fel, melyre szüksége van az Egyház Közösségében betöltött új és

utal, hogy attól a pillanattól kezdve Jézus felelősséget vállal Péter egész életéért.

Az Egyházatyák írásai és a legrégebbi keresztény dokumentumok is azt bizonyítják, hogy az őskeresztények körében egyetemesen elfogadott volt a hit, hogy Jézus Szt. Pétert a legnagyobb hatalommal ruházta föl, az egész Egyház fejévé tette, és aki Szt. Péter utódja a római püspöki székhelyben, az ugyanolyan elsőséggel bír később az Egyházban.

Így tehát az Egyház egy teljesen átlátható struktúrával rendelkezik. Maga Jézus Krisztus határozta meg: pápa, püspökök, papok, diakónusok, világi hívek. Sokan úgy gondolják, hogy nekik elég csak a hit és a közvetlen kapcsolat Jézussal, nincs szükségük papokra, az Egyházra. Ez a gondolat azért önellentmondás, mert a Jézussal való kapcsolat egyben az Ő Titokzatos Testével való kapcsolat, ami tulajdonképpen az Egyház. Így tehát a Jézussal való valódi találkozás és szeretetének megtapasztalása csak az Egyházban és az Egyház által lehetséges, melynek vezetője a pápa, Szt. Péter utódja, Jézus Krisztus földi helytartója. Ezért is olyan aktuálisak Lucia nővér Fatimában elhangzott szavai: „Ahol Péter, ott az Egyház... aki nincs a pápával, nincsen Istennel, aki Istennel kíván lenni, az a pápával kell, hogy legyen”.

ks. M. Piotrowski TChr ■

komoly küldetéséhez. Jézusnak köszönhetően Simonból Péter, vagyis kőszikla válik (héberül Kefas, görögül Petros), és erre az alapra építi Krisztus az Egyházát (vö. Lk 6,48). Bár a valódi alap Jézus (Mt 21,42; Ef 2,20), de Péter ebben részesül.

Megkapja a legnagyobb hatalmat, amikor Jézus rábízta a „mennysorság kulcsát”. Valakinek odaadni egy város kulcsait az teljes hatalom átadását jelenti (vö. Iz 22,22). Amikor pedig Jézus a kötés és oldás jogát magyarázza Péternek, akkor a hatalom teljességét hangsúlyozza. Miután Jézusé minden hatalom égen és földön (Mt 28,18), Jézus saját hatalmát adja át Simonnak, hogy azt gyakorolhassa az Egyházban.

„...De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet” (Lk 22,32). Ezekkel a szavakkal mondta el Jézus Péternek, hogy mi lesz a feladata az Egyházban. Péter elsősorban testvérei hitét kellett, hogy erősítse, amihez meg kapta a hit és erkölcs dolgában való tévedhetetlenség karizmáját. A feladatot Péter az Apostolokkal együtt akkor kapta, amikor Jézus az Oltáriszentség lényegét kinyilatkoztatta nekik az Utolsó Vacsorakor arra utasítva őket, hogy ugyanezt cselekedjék az Ő emlékezetére. Erőteljesen összekötötte egyházát az Oltáriszentséggel. (Jn 6,26-71). Péter, aki testvérei hitét erősíti egyúttal az apostolok vezetője is az Eukarisztia és a hit igazságainak hirdetésében.

Feltámadása után Jézus háromszor kérdezte meg Pétertől, hogy szereti-e.

Kérdéseivel utal Jézus arra, hogy Szt. Péter háromszor tagadta meg őt, és arra, hogy egyre jobban és jobban kell őt szeretni.

Jézus Péterre bízta az egész Egyházat, amikor azt mondja neki, hogy: „legeltesd bárányaimat”, „legeltesd juhaimat” (Jn 21,15-17), „Jó Pásztor” immár Péter lesz (Jn 10). Ettől kezdve Jézus küldetése Szt. Péter küldetésévé válik, amiért neki is szenvednie kell majd. (Jn 21, 18). Ahogy Jézus Szt. Péter szenvedéséről beszél, arra

